

סעודה שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהינא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 30

פרשת תזריע מצורע

א' אייר

שנת ה'תשפ"ג

אני מודה להשם שזכיתי לאכול סעודה עם הראש ישיבה בליל שבת פרשת ויגש תשפ"ג, העביר את רישומי עם הקודאים החשובים מהמעט שאני זוכר.

להוריד את השיער או לעזוב את ברסלב

הראש ישיבה סיפר: שהשבוע הוא הציע שידוך לבחור ובצד של הבחורה לא מורידים את השיער, ובאותו זמן הייתה לו לבחור גם הצעה שאצלם כן מורידים את השיער אבל הם מסכימים לשידוך בתנאי שהוא עוזב את היכל הקודש, והשדכן בא לשאול את הראש ישיבה מה עדיף, לא להוריד את השיער או לעזוב את ברסלב, והראש ישיבה התלהב: "מי צריך את היכל הקודש? כשאשה הולכת עם שערות היא מעכבת את הגאולה".

והראש ישיבה המשיך לדבר על פאות והראש ישיבה אמר: "התירו ללבוש פאה העיקר שלא ילכו עם שער מפוזר, רק בשביל זה התירו פאות".

כשהגיעו הביתה פתח הראש ישיבה את הדלת ועם חיוך מלא הוא הכריז בקול: שבת שלום! שבת שלום! ואף אחד לא ענה, והראש ישיבה הכריז עוד פעם בקול "שבת שלום! שבת שלום!". הראש ישיבה נכנס ולבש את הקפוטה הירושלמית, והראש ישיבה נתן מקומות לכל הבחורים, והתחילו לשיר זמירות.

באמצע שלום עליכם שאל הראש ישיבה את אשתו: "את שומעת איך שכולם שרים כל כך יפה?" אחד הילדים לא השתתף עם השירה של הזמירות, והראש ישיבה שאל: "את שומעת גם איך הילד הזה שר?... " **למדתי מזה איך לעשות שהילדים ישירו, על ידי להלל אותם ולא להיפך.**

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

המשיכו עם הזמירות והאווירה הייתה מאוד נעימה, וכולם היו מאוד שמחים.

כשהגיעו לשיר אשת חיל אמר הראש ישיבה: "אשת חיל מכוון על רבינו", והראש ישיבה אמר שאחד שאל אותו: "איך יכול להיות ששרו אשת חיל על רבינו, שלמה המלך הרי חי

הרבה לפני התקופה של רבינו?", והראש ישיבה אמר: שבעצם זה מכוון על השכינה, והראש ישיבה נכנס לשיחה מה היא השכינה, והראש ישיבה שאל: "איך יכול להיות כזה דבר שאומרים לבן אדם: **"השכינה רובצת עליך"**, הרי השם נמצא בכל מקום?" והראש ישיבה הסביר: שהשכינה היא נשמת ישראל, וכשבאים לצדיק יש השראת השכינה, ולכן אשת חיל הכוונה היא על הצדיק. כך גם בלשם יחוד לפני עשיית מצווה, מה זה הלשם יחוד שאומרים לפני עשיית כל מצווה? **"לשם יחוד"** - אני עושה אחד. **'קודשא בריך הוא'** את הקדוש ברוך הוא, **'ושכינתיה'** עם השכינה, מה זה לעשות אחד את השם עם השכינה? רואים מכאן שהשכינה היא נשמות ישראל, וכשיהודי עושה מצווה הוא נהיה אחד עם השם.

הראש ישיבה הריח הדסים, ואמר לכולם להריח את ההדסים, כי רבינו אומר שלהריח הדסים מסוגל לילדים תלמידי חכמים, ואחד שאל אם זה רק לגברים או גם לנשים, והראש ישיבה לא ענה על כך.

כשאחד הילדים הריח מההדסים אמר לו הראש ישיבה: "כשמסיימים להריח את ההדסים אומרים אהה..." והראש ישיבה שאל: "מי מכיר את הסיפור של 'אהה'..." והראש ישיבה סיפר: "פעם היה אברך שאחרי שהריח את ההדסים הוא עשה 'אהה', ואשתו אמרה לו: שזה לא יפה לעשות 'אהה' אחרי הרחת ההדסים, ובעלה ענה לה שכך נוהג אבא שלו, והאשה אמרה: 'לא' זה לא דבר יפה לעשות כך!" והתחילו להתווכח הלוך וחזור, עד שהאשה הלכה משולחן השבת, ולבסוף הם התגרשו.

סיפור דומה התרחש כשאחד היה רגיל לשתות את המרק מהצלחת, וכשהוא חיתן את בנו ביקשה ממנו אשתו שיתחיל לאכול נורמלי עם כפית, כי לא מתאים לאכול כך כשהכלה מגיעה, והבעל לא רצה, וכך התחילו לריב, עד שהם התגרשו." בינתיים נהיה מאוחר, והראש ישיבה שאל את אשתו אם הוא ישיר את האשת חיל' האיטי או המהיר, והיא ענתה שישירו את הניגון המהיר.

חתונות זולות? רק בגלל שאני לא רוצה שהתלמידים שלי יפלו לחובות".

והראש ישיבה סיפר: "לפני כמה שנים טיילתי ברחוב, ופגשתי יהודי שעצר אותי ושאל על אחד מהמתפללים: "הוא מסתובב אצלך בבית הכנסת? האיש הזה הוא גנב, לפני כמה שנים הוא עשה בר מצווה לבנו והוא שאל אותי אם אני יכול להלוות לו כמה אלפי דולר לבר מצווה, וליוויתי לו את הכסף, והוא אף פעם לא החזיר לי את זה". והראש ישיבה אמר: "ברוך השם שלאנשי שלומינו יש את השכל והם לא קורעים את הכסף שלהם לכמה שעות שעושים שמחה".

הגישו את הדגים, והראש ישיבה אמר: "לכבוד שבת קודש". והראש ישיבה אמר לילדיו: "כל פעם שאומרים 'לכבוד שבת קודש' נברא עוד מלאך".

אחד הבחורים שאל את הראש ישיבה אם הוא מחזיק מאחד מגדולי המשפיעים, ענה לו הראש ישיבה: "מוהרא"ש אומר: העולם אומר שעז שיונקת משני אימהות נהיית מצורעת, אני לקחתי את מוהרא"ש למורה דרך שלי אז אני כבר לא יכול לקחת הדרכות ממישהו אחר".

שתי ילדים רבו ואחד הילדים הרביץ לשני, והראש ישיבה אמר לו בחומרה: "בבית הזה אי אפשר להרביץ, אם מרביצים הולכים לחוץ".

הראש ישיבה אמר: שכל אחד צריך לספר סיפור מתפילה, בחור אחד סיפר שהוא ביקש מהשם שיאכל בשבת בבוקר עם הראש ישיבה, והראש ישיבה אמר לו: שבפעם הבא יבקש גם מהשם שהוא יאכל גם בסעודת ליל שבת עם הראש ישיבה. באמצע אמר הראש ישיבה: "אני מודה להשם שאני יכול ללמוד עם הילדים שלי זוהר".

אחרי החמין שר הראש ישיבה זמירות, ואחר כך הכריז הראש ישיבה: "כל הילדים באים לשולחן, הולכים עכשיו לרקוד, כל מי שבא לשולחן הולך לקבל ממתק". וכל הילדים באו בריצה, והראש ישיבה התחיל לרקוד איתם, והראש ישיבה אמר לאשתו: "את זוכרת כשחשבנו שלא הולך להיות לנו ילדים? קצת חתיכת משפחה נהיה..."

הילדים של הראש ישיבה הביאו לשולחן ספר וביקשו מהראש ישיבה שיספר להם את הסיפור, והראש ישיבה התחיל לספר, באמצע הסיפור אמר הראש ישיבה: "אני רואה שאתם לא מקשיבים לי, בשבוע הבא הולכים לספר את המשך הסיפור". והראש ישיבה הלך לברך ברכת המזון.

והראש ישיבה אמר: שמוכרחים לסיים את הסעודה כי צריך כבר עוד מעט לרוץ לתפילת מנחה.

אני מודה להשם שהתאפשר לי להשתתף בסעודה יפה כל כך.

והראש ישיבה עשה קידוש, ונטל את ידי כל הילדים. במשך הסעודה התקיימו הרבה מאוד שיחות אבל אני לא זוכר את סדר אמירתם ולא את כולם, בעזרת השם אנסה את הכי הרבה שאני יכול.

הראש ישיבה אמר לילדים בדיחות וסיפורים מהספר לילדים על רבינו, הילדים גם עשו הצגה על הפרשה, זה היה **ממש כיף להיות שם ולראות איך הראש ישיבה מתמסר ומבלה עם הילדים שלו.**

אחרי כל אוכל שהגישו אמר הראש ישיבה לאשתו: "**האוכל היה מצוין מאוד**".

התחילו לשיר זמירות והראש ישיבה שאל את אחד מהבחורים אם אצלם גם שרים זמירות בסעודה, והוא ענה, לא. אמר הראש ישיבה: "**הדבר הכי נחוץ בבית יהודי הוא לשיר את זמירות השבת**".

כמה היא משפחה נורמלית

הילדים שיחקו בקול גבוה ועשו הרבה רעש, והראש ישיבה שאל בחור: "גם לכם יש משפחה גדולה?", והוא ענה, כן. יש להם שבעה ילדים, אמר הראש ישיבה: "משפחה של עשרים וחמש ילדים זה נקרא משפחה נורמלית, כי ליעקב אבינו היה שתים עשרה שבטים ועוד בת, וכתוב שכל אחד מהשבטים היה תאומים, אם כך יוצא שאם יש לנו אחד עשרה ילדים אז זה עדיין משפחה קטנה..." והראש ישיבה התחיל לבקש בקול מהשם: "**הקדוש ברוך הוא תעזור שיהיה לנו עוד ילדים**".

והראש ישיבה המשיך: "אחרי החתונה חשבתי שלא הולך להיות לנו ילדים, למעשה נהיה משהוא חתיכת משפחה..." באמצע הסעודה שר הראש ישיבה ניגון מוויזניץ, ושר את הניגון עם התנועות שעושים בוויזניץ כששרים את הניגון, והראש ישיבה סיפר שהוא היה רגיל ללכת בשולחנות בוויזניץ, ושם הוא קירב את המנהל מו"ה אברהם משה שטראסער הי"ו, מיד כשהתקרבת לרבינו קירבתי את אברהם משה. והראש ישיבה סיפר: שהוא התקרב על ידי הספר "אשר בנחל" שפעם אחת נתן לו המפיץ הגדול מו"ה נתן יעקובוביץ הי"ו, ומיד אחר כך קירבתי את אברהם משה".

את זה אני זוכר מהסעודה עם הראש ישיבה שליט"א, ואני מקווה שגם הקוראים יתנו מזה וילמדו מזה דברים יפים איך להתנהג.

ברוך השם שזכיתי לאכול את סעודת שבת בבוקר פרשת ויגש תשפ"ג אצל הראש ישיבה שליט"א. אפרט את הקצת שאני זוכר.

כשנכנסתי לבית קיבל אותי הראש ישיבה בשמחה עם ברכת "שבת שלום" והושיב אותי על יד השולחן.

כבר היו באמצע שיחה על החתונות הנערכות בישיבה, והראש ישיבה אמר: "למה אני עושה את כל הדבר הזה של